

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 15. maj 2012 i sag nr. BS 15B-6123/2011:

A (SAGSØGER)

mod
Patientskadeankenævnet
Finsensvej 15
2000 Frederiksberg

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøger er berettiget til erstatning efter lov om patientforsikring, § 5, jf. erstatningsansvarslovens § 1, for helbredsudgifter og andet tab, og godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 3 for svie-smerte i ikke under 2 måneder, til en samlet sum på ikke under 10.000 kr.
Subsidiært, at sagen hjemvises til fornyet behandling ved Patientforsikringen.

Sagsøgte har nedlagt påstand om afvisning, subsidiært frifindelse.

Sagsøger har overfor sagsøgtes afvisningspåstand nedlagt påstand om, at sagen fremmes til realitetsbehandling.

Spørgsmålet om afvisning er i medfør af retsplejelovens § 253 udskilt til særskilt afgørelse. Spørgsmålet er afgjort på skriftligt grundlag.

Oplysningerne i sagen

Sagsøger har ved nærværende sag indbragt Patientskadeankenævnets afgørelse af 12. juli 2008, hvor Patientforsikringens afgørelse af 27. marts 2007 blev tiltrådt.

Sagsøger indbragte rettidigt denne afgørelse for Københavns Byret (BS 13A-7521/2008). Ved kendelse afsagt den 9. november 2011 blev sagen afvist, da sagsøger ikke havde overholdt en af retten fastsat frist for indlevering af påstandsdokument. Denne afgørelse er ikke påklaget af sagsøger.

Dagen efter indleverede sagsøger stævning i nærværende sag, efter det oplyste med samme indhold som i den oprindelige sag.

Det er uomtvistet, at fristen på 6 måneder for indbringelse af Patientskadeankenævnets afgørelse efter den dagældende patientforsikringslovs § 16, stk. 2, er overskredet ved sagsanslæg i nærværende sag.

Parternes synspunkter

Sagsøgte har til støtte på afvisningspåstanden anført, at denne sag er anlagt for sent, idet søgsmål til anfægtelse af Patientskadeankenævnets afgørelser ifølge § 16, stk. 2, i dagældende patientforsikringslov, skal anlægges inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt.

Sagsøgte har videre anført, at oplysningen i replikken om, at "Sagsøger foretog intet i anledning af at Kammeradvokatens noterede frist ikke blev overholdt den 19. 10 2011" kunne give det indtryk, at Patientskadeankenævnet havde oversiddet en frist i den tidligere anlagte sag nr. BS 13A-7521/2008. Dette er urigtigt, og afvisningen af den tidligere sag var alene sagsøgerens eget ansvar grundet for sen indlevering af påstandsdokument, jf. Københavns Byrets kendelse af 9. november 2011.

Sagsøgerens bemærkninger om forløbet af afvisningen af sag nr. BS 13A-7521/2008 savner i øvrigt en hver relevans for nærværende sag, idet den upåkærede afvisningskendelse er endelig og retskraftig, hvorfor de i kendelsen anførte omstændigheder skal lægges uprøvede til grund i denne sag.

Det bestrides, at den af sagsøgeren påberåbte retspraksis vedrørende genanlæg af sager inden for det konkursretlige og selskabsretlige område taler imod afvisning af denne sag. Ved vurderingen af afvisningsspørgsmålet må det holdes for øje, at der efter dagældende patientforsikringslov (svarende til nugældende klage- og erstatningslov) gælder en meget kort søgsmålsfrist på blot 6 måneder. Fristen skal blandt andet sikre de forsikringspligtige, at sager afgøres inden for en rimelig tid, således at der ikke udestår åbne spørgsmål om eventuelle krav. Det gøres gældende, at fristen derfor må anses som absolut og ufravigelig, da det modsatte resultat fører til uoverskuelige konsekvenser for de forsikringspligtige, som ikke selv er parter i sager af denne karakter.

Sagsøger har overfor sagsøgte påstand om afvisning anført, at den oprindelige retssag er anlagt rettidigt, og nærværende sag er anlagt samme dag som afvisning er sket.

Den oprindelige afvisning er sket på begæring af en skrivelse fra Kammeradvokaten, modtaget dagen inden hans påstandsdokument skulle foreligge. Med så store konsekvenser for sagsøger som en afvisning har hvor en ny sag vil starte efter udløb af en indbringelsesfrist, må det anses efterhånden indarbejdet i retternes sagsbehandling at give den udeblivende en chance for at rette op på - som her - noteringsfejl, der dog jævnligt forekommer.

Det er utilsigtet at sagsøger ikke får meddelelsen grundet en helt mærkværdig sagsekspektion fra rettens side, hvor brev med erindring og anmodning om begrundelse først fremkommer efter udløbet af fristen.

Var rettens skrivelse blevet afsendt samme dag som den er formuleret, kunne sagsøger hurtigt, og med en alene ringe forsinkelse, have fremsendt sit påstandsdokument.

Retten ville på daværende tidspunkt ikke være bundet af en afvisningspåstand fra sagsøgte side, og skulle ikke træffe afgørelse i en verserende konflikt, og afvisning ville ikke have været en nødvendig retsfølge.

Den sene protest for overskridelsen må ses som udtryk for, at Kammeradvokaten ikke ønskede rigoristisk at påberåbe sig en fristoverskridelse af alene ringe størrelse.

I UFR 1996-1532 Ø har landsretten i en tilsvarende sag om reanlæg efter udløb af fristen i dagældende konkurslovs § 81 tillagt det vægt, at retten kunne have undladt at tillægge udeblivelsen afvisningsvirkning.

Dette synspunkt må i ligefuld grad tillægges vægt i nærværende sammenhæng.

Reanlæg er sket samme dag som afvisningsdommen er afsagt, og forinden dommen var det gjort klart for modparten at sagen ville blive anlagt på ny.

Retten fandt i ovennævnte UfR-sag at de to sagsanlæg måtte betragtes som en helhed, og lagde vægt på bl.a. at sagsøger "straks" havde taget initiativ til at anlægge ny sag, skønt dette først skete ved stævningens modtagelse i retten den 13.12.1995, hvor sagsøger siden den 6.12. 1995 havde været vidende om at sagen var afvist.

Lignende betragtninger ligger til grund for UfR 1976.596, hvor retten også fandt at en hævet, og en på ny anlagt sag, mod samme sagsøgte, var at betragte som en helhed.

Samlet gøres gældende, at med de udvidede regler for sagsøgte til at få en udeblivelsesdom genoptaget, tidvist uden, tidvist med, sikkerhedsstillelse for sagsomkostninger, er det ubilligt om en sagsøger, særligt som her en borger, der skal sagsøge et nævn, undergives langt snævrere rammer for fejl, når henses til at en sagsøger i alle tilfælde må bøde med sagsomkostninger til modparten, fornyet retsafgift, og fuld procesrisiko for (nye) pålagte omkostninger, dersom søgsmålet tabes, hvor den udømte ofte alene skal stille sikkerhed, og således ikke - hvis endelig dom er til dennes fordel - kompenserer modparten for ulemperne forårsaget af de egne fejl.

Hensynet til equity of arms taler for at parterne begge gives mulighed for at

rette op på ekspeditionsfejl.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det er uomtvistet, at fristen på 6 måneder for indbringelse af Patientskadeankenævnets afgørelse efter den dagældende patientforsikringslovs § 16, stk. 2, er overskredet ved sagsansøgning i nærværende sag.

Retten finder ikke, at der foreligger oplysninger om omstændigheder, der kan føre til, at den absolutte frist i den dagældende patientforsikringslovs § 16, stk. 2, kan fraviges. På denne baggrund vil den af sagsøgte nedlagte påstand om afvisning af sagen være at tage til følge.

Sagsøger skal til sagsøgte betale 5.000 kr. i sagsomkostninger til dækning af sagsøgtes rimelige udgifter til advokat.

Thi kendes for ret:

Denne sag afvises.

Sagsøger skal til sagsøgte betale 5.000 kr. i sagsomkostninger.

Mikael Kragh
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 21. maj 2012.

Anne Still Laurberg, souschef